

Укладач: Бабій Р.С.
Комп'ютерний набір: Ластовецький А.М.
Відповідальна за випуск: Гриб М.А.

Наш поет-земляк
Б. А. Фурман

с.м. Ярмолинці 2005 р.

"Красо України Поділля" - писала про нашу землю Леся Українка, де в мальовничому куточку розмістилося селище Ярмолинці. У свій час в Ярмолинцях працювали такі відомі подільські поети, як Іван Іов, Володимир Шевчук, Валентина Березок, Іван Шкварко.

Наша земля народила і виховала сотні земляків які є і будуть взірцем для молоді і майбутніх поколінь. Одним із них і є відомий в нашому селищі поет і журналіст - Борис Фурман.

Борис Антонович Фурман народився 1955 році з с. Волудринці Ярмолинецького району Хмельницької області. Навчався у місцевій школі та Корчунецькій школі-інтернаті. Закінчив Хмельницький технологічний Інститут побутового обслуговування. Працював у колгоспі, на будовах, робітником на підприємствах Донецька та Херсона, конструктором на Кишинівському заводі холодильників, Інженером на Хорольській фабриці господарських виробів Полтавської області. Служив в армії на журналістській роботі з 1979 року. Нині заступник редактора Ярмолинецької районної газети "Вперед", член національної спілки журналістів України та Асоціації спортивних журналістів України. Друкувався в книзі "Пам'яті", колективних збірниках, обласних та республіканських виданнях.

1. Волудринці: Вірш//В кн. Ярмолинецькі самоцвіти: Поезія:/Вид 2-ге. - Упоряд. Трачук Е.-Ярмолинці.-2001.-50с.

2. Я сіяв хату: Літературно-художнє видання//Поезії. - Ярмолинці, 2005. - 62 ст.

Про поета

3. Снігур О. Коли слово сонцем сходить.//Вперед-2005.-11 березня.

Я СІЯВ ХАТУ

В житті так доля напропорчить -
Лишився батьківських надій.
Я сіяв хату серед ночі,
І не було нікого в ній.
Мовчав годинник на покутті,
Мовчало все на знак журби.
Ні, батьки мої не забуті,
Вони у пам'яті завжди.
Ось фото - мати круглолиця,
І батько в темному костюмі.
Втікала з рук моїх пшениця.
Оспівана у вічній думі.
Знов душу спогади стрекочуть
Й дитинство сповнене забав.
Я сіяв хату серед ночі –
Своє минуле пригадав

БРАТУ

У нас, в домашньому архіві
Родинне фото збереглось –
Тримає мама в руках квіти.
Немов букет рясних колось.
Ми зовсім юні, такі юні,
Ми поруч мами по боках,
Як на урочищі Бадуні
Вбирали гарт на буряках.
Технар ти, я - гуманітарник,
В характерах полярність є.
Чорнявий я, а ти русявий,
Тут в нас у кожного своє.
В селі казали, що не схожі,
Різні за поглядом брати.
Та заповідь батьківську, божу
Зуміли чесно пронести.
Рідні брати, колишні діти.
Одна у нас нуртує кров.
На мамину могилу квіти
Кладем хоч різні, та любов...